

Patnáct tisíc návštěvníků s věkovým průměrem okolo dvaceti let, více než dvě sta hudebních čísel, profesionální organizace, dobré počasí. Tolik nový kácovský [Sázavafest](#) .

Jistou zkratkou jsou také následující řádky, které tlumočí něco málo z toho, co jsem v Kácově během několika čtvrtěčních (2. 8.) a sobotních (4. 8.) hodin slyšel a viděl. Bylo toho dost.

Prvním, kdo se mě pokoušel přitáhnout k hlavnímu festivalovému pódiu, byla mladá sebevědomá kapela **Temperamento**, která momentálně předskakuje na několika velkých letních koncertech Divokýmu Billovi. No, nepovedlo se. Měl jsem namířeno do Balbínova stanu (Mattoni stage), kde pomalu finišoval **Oskar Petr**. Nejmenší ze čtyř scén nabízela po dobu celého festivalu akusticky laděný, převážně písničkářský, v podstatě folkový program. Proto jsem většinu trávil tady. I když?

?k vystoupení debutující divadelnice Jany Šteflíčkové jsem se skoro nedostal. Natolik mě uhranul nástup a výstup **Viléma Čoka** na O2 main stage. Se svou novou doprovodnou skupinou **Bypass** předvedl tenhle chlapík, jak se dělá dobrá festivalová šou. Doporučuju sledovat nejdále z páté řady! * Zbytky zvuku z hlavn

Skupina Imodium

foto: Zdeněk Hejduk © www.zhejduk.net

í scény se bohužel linuly až do písničkářského cirku, což bylo vrcholně nepříjemné u vystoupení sólistů a jen stěží snesitelné u hlasitějších kapel, jakou byl například Šteflíčkové **Kůň**. Také dosah muziky závisel na více okolnostech. Ačkoli hrála

Jana Šteflíčková

s kapelou stejně dobře, koncert o týden později v Telči byl o sto procent sdělnější.

Viléma Čoka zatím na hlavní scéně vystřídal(a) snaživá, leč neživá skupina **Post It** a po ní už davy milovaný, baže živý

Kryštof

. Najednou byly ostatní scény vylidněné. Po odchodu Krajčova bandu se ale písničkářský cirkus velmi slušně zaplnil. Na pódiu v tu chvíli stál, na kytaru hrál a zpíval americký punk-countryový samorost

Austin Lucas

. Za doprovodu českých houslí, německého kontrabasů a anglosaských perkusí předvedl, jak si představuje původní americkou píseň na prahu 21. století. A světe div se, i převážně médii cloumané publikum ho vzalo za svého! Vedle legračních okloboukovaných a vyholených českých pseudocountrymanů působí totiž

[Austin Lucas](#)

přesvědčeně, ergo přesvědčivě.

Vůbec největší úspěch slavil na malé Mattoni stage pražský písničkář a jogín **Pepa Nos**. Venku to totiž vypadalo na brzkou větrnou a deštnou smršť a zmíněná scéna byla jako jediná krytá. Stan tak najednou pukal ve švech, břicha smíchy a mysl přítomných písničkářů závistí, jak to ten Pepa s lidmi umí. Mluvím ovšem za sebe?

Australan **Jamison Young** působil po písňovém bojovníku Nosovi spíš jako uspávač hadů. A davů. Ty se pomalu klidily do svých vlastních stanů nebo na některé z tanečněji laděných čísel.

* V programu avizovaná a médii bez výjimky chválená

Jana

Vébrová

bohužel nepřišla, aniž by její nepřítomnost Jiří Hrdina jakkoliv vysvětlil.

Na Sázavafest jsem se vrátil ještě v sobotu 4. srpna a zde viděl jsem a slyšel kapely **Prague Ska Conspiracy**

: kteří a která mě - jakkoliv tomuto žánru neholduji - po dobu pěti skladeb velmi dobře bavili;

Eddie Stoilow

: samí Češi prosím, a samá nuda;

Yellow Sisters

: matematicky symetrické, dokonalé a plážově ospalé;

Imodium

: trojice grungem odkojených mladíků, kteří to úspěšně táhli přímo na branku, a to hráli v sedě!;

Madfinger

: ladná zpěvačka a zpěvná nálada přesně na druhou sobotní; a

Mňága a Žďorp

: Do you love me? Yes, I do!

Nad Sázavou, nad Sázavou... (díl první)

Napsal uživatel Jan Řepka
Středa, 22 Srpen 2007 04:00

Pak jsem odemkl svou esku a hurá domů. V neděli jsem už bydlel v Telči. Ale o tom někdy jindy.